

Jézus halála elválaszthatatlan feltámadásától

Ma nehéz helyzetben él az emberiség és benne az egyház, már-már alig képes a nehézségeket elviselni. Alig képes, mert egyfelől rémisztő árnyak leselkednek rá, másfelől tengernyi szenvedés. De még ennél is félelmetesebb az, hogy az Isten teremtette élet van naponként veszélyben.

3.

A nagyheti leleplezések máig érvényesek

7.

Mindaddig és ezután

8.

AZ ERDÉLYI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLET GYÜLEKEZETI LAPJA

ÜZENET

XXXIII. ÉVF. • 8. SZÁM
2022. ÁPRILIS 15.
ÁRA 1,50 LEJ

Minden kedves olvasónknak áldott húsvéti ünnepet kívánunk!

Tudom

Immár három éve úgy érkezünk a húsvéhoz, hogy teljes bizonytalanság uralkodik szívünkben. Az a megrémült tekintet jellemző ránk is, mint amikor az asszonyok az üres sír láttán sírva mondták ki: nem tudjuk. Nem tudták, hova lett Jézus. Ők húsvét reggel azért mentek ki a sírhoz, hogy a holttestet még egyszer láthassák.

Számunkra is a teljes bizonytalanság jellemző, hiszen annyi minden van, amiről nem tudunk, és amitől félünk, többen közülünk pánikba esnek. Nem tudjuk például, vége van-e a járválynak, vagy csak kis szünetet „kaptunk” az újabb hullámok előtt. Nem tudjuk, a jövőben kik betegednek meg közülünk. És ha túl is esnek a betegségen, milyen mellékhatások maradnak bennük. Azt sem tudjuk, miért tört ki a háború a szomszédunkban. Nem tudjuk, hogy ez a harmadik világháború kezdete-e, és azt sem, hogy belekeveredünk-e, vagy nem. Nem tudjuk, mit hoz számunkra a háborúval párosuló gazdasági válság, lesz-e holnap munkahelyünk, meleg lakásunk, kenyerünk, nyugdíjünk. Senki sem tudja, mikor és hogyan lesz vége.

3.

Munkácsy Mihály: Krisztus Pilátus előtt

Testvéri segítség háború idején

Dávid kanadai állampolgárként, felesége, Anna kalotaszegiként határozott úgy évtizedekkel ezelőtt, hogy Kárpátalján telepedik le. A Pándy-Szekeres család néhány éve Magyarországra költözött, de munkája révén nem szakadt el a kárpátaljaiaktól. A háborús helyzetről, a menekültekről és az otthon maradtokról kérdeztük Pándy-Szekeres Annát, aki az elmúlt években többször is beszámolt határon túli testvéreink életéről.

4.

A keresztyénség a remény vallása

A húsvéti ünnepkörnek két kiemelkedő eseménye a nagypéntek és húsvét első napjának hajnala. Nagypénteken feszítették meg Jézust a Jeruzsálem melletti Golgotán. Húsvét hajnalán pedig üresen találták sírját a végtisztesség céljából odament asszonyok. Angyal jelentette ki az asszonyoknak, hogy Krisztus feltámadott. Ő elvégezte a váltság munkáját a kereszten. Az Atya pedig azzal nyilatkoztatta ki a váltság elfogadását, hogy fiát feltámasztotta. A megváltás örömeztét Krisztus tanítványaira bízta.

A keresztyének feladata, hogy hírnökei legyenek a Krisztus által elévített kegyelmi tettnek. Az egyháznak minden néphez és nemzedékhez el kell juttatnia az üzenetet: Krisztus karácsonykor emberré lett, húsvétkor megváltotta a világot. E keresztyén szolgálat látszólag egyszerű és veszélytelen. A valóságban azonban korántsem így van.

Krisztus sorsában osztozik a megváltást hirdető keresztyén-ség. Krisztust gyűlölte a világ.

5.

Tanulságos igék a Prédikátor könyvéből 1.

Minden hiábavaló. Vagy mégsem?

A Biblia egyik legkülönösebb, legérdekesebb könyvével kezdünk el foglalkozni, de talán az egyik legnehezebb és legellentmondásosabb könyve is ez. Egyesek szerint a Biblia legpeszsimistább könyve, ugyanakkor tele van örömdézésre való felszólítással is. Egyesek szerint az élet szürkeségéről, unalmasságáról beszél, mások szerint azonban az élet ragyogásáról, szépségéről. Mivel benne van a Bibliában, ezért Isten ígéje, s így üzenete van számunkra. Mi ezt az üzenetet próbáljuk meghallani, és a személyes életünkre alkalmazni. Erre különösképpen igaz, amit a reformátorok így fogalmaztak meg: a Szentírás önmagát magyarázza. Ezt a könyvet is az egész Szentírás szellemében kell értelmezni és magyarázni. E pár bevezető gondolat után adjuk át a szót a Prédikátornak. Ha ő meg tud szólni minket, ha tud gazdagítani, akkor ez a tizenkét áhítat nem lesz hiábavaló.

Isten, aki a földet, a levegőt és a tengert teremtetted, Úr az ember felett, az ő kínlódása és hiábavalósága felett is.

A férfi, aki a könyvet írta, így mutatkozik be: a Prédikátornak, Dávid fiának, Jeruzsálem királyának beszédei. Az írásmagyarázók sokat vitatkoznak azon, hogy itt Salamonról vagy valaki másról van szó. Hiszen a Salamon neve itt nincs megemlítve. Ezt soha senki nem fogja és nem tudja eldönteni. Lehet, hogy a történelmi Salamonhoz semmi köze sincs a könyvnek, de nem is ez a fontos, nem ezen áll vagy bukik a mi hitünk. A legfontosabb ennél a könyvnél is az, hogy egy olyan ember szól hozzánk, aki hisz Istenben.

Ezért nem igaz a kijelentés, hogy ez a könyv a pesszimizmus himnusza, ahogy az egyik magyarázó állítja. Én sokkal inkább azt monda-

nám, hogy ez a könyv az istenfélelem himnusza. Mert bár hiábavalóságról, hiábavaló fáradozásról beszél, ezeket is Istennel hozza kapcsolatba.

A hiábavaló foglalatosságot is Isten adja az embernek, hogy gyötördjön vele. A hiábavalóságnak is köze van Istenhez. Nem véletlen az, hogy Isten neve harminchétszer fordul elő ebben a könyvben, még akkor is, ha a föld már megszűnt paradicsomnak lenni, ha minden csak hiábavalóság és a lélek gyötrelme. S ez nem véletlen, ehhez köze van Istennek. Aki hisz Istenben, márpedig a Prédikátor hisz, az nemcsak azt állapítja meg, hogy minden hiábavalóság s a lélek gyötrelme, és nem azt mondja, hogy ez rettenetes sors, hanem azt, hogy ebben is Isten akarata mutatkozik meg. Isten adta a gyötrelmet is.

Nyilván a Prédikátor tisztában van ezzel, és jól tudja, hogy Isten eredeti tervében nem így volt. Tudja, hogy volt bűneset, volt egy szomorú fordulat, de azt is hiszi, hogy az életének ezen szomorú fordulat után is van értelme, hogy nem a hiábavalóság és a kétségbeesés az utolsó szó, hanem az Istené. Hogy minket nem az értelmetlenség, a kétségbeesés kormányoz, hanem a hit. Az igaz, hogy ez az élet egy sötét alagút, de ebben az alagútban van valaki, aki fogja a kezünket. Ebben az alagútban sokszor tapogatózunk, sokszor nekiütközünk a falnak, de Isten ott van velünk, és vezet minket.

Ez a könyv valóban lesújtó kijelentéssel kezdődik: felette nagy hiábavalóság, minden hiábavalóság. Ez a szó az eredeti szövegben ezt jelenti: semmi, semmis. Ezek után a Prédikátor felteszi a kérdést: ha ez így van, akkor egyáltalán mi értelme van még a mi életünknek? Akkor miért is küszködünk ezen a földön? Erre egy elég bonyolult, de képletes választ ad. Az egyik nemzedék megy, a másik meg jön. A nap felkel és lehanyatlak, a szél fúj, a víz beleömlik a tengerbe, a tenger soha nem telik meg, mert onnan felszáll a pára, és eső formájában visszatér a földre. Az unalmas, egyhangú körforgásnak nincs vége.

Ha az emberiség történelmét nézzük, akkor ugyanezt látjuk: ami elmúlt, az újra visszatér, semmi új nincs a nap alatt. Tehát nincs haladás sem. Amit pedig mi annyira szeretünk emlegetni, amiről azt gondoltuk, hogy új, arról kiderül, hogy az is csak régi, és minden ugyanaz marad. Ez egy lesújtó következtetés, de az ember, aki erre a következtetésre jut, hisz Istenben. Isten adta ezt nekünk.

Az az Isten, aki a földet, a levegőt és a tengert teremtetted, Úr az ember felett, az ő kínlódása és hiábavalósága felett is. Az ember nem bújhat ki a bőréből, és nem tudja átugrani az árnyékát, ember marad. Az emberi viszonyok is ugyanazok maradnak. De az is igaz, hogy Isten is Isten marad. A nap alatt valóban nincs új, de Isten tud újat tenni. Mert a nap felett mégis van mindig új, és ez az új időről időre betör ide, a mi régi földi világunkba. Az ember kiűzetett a Paradicsomból, de Isten nem hagyta el.

Ha még Isten Fia sem érezte földi létét hiábavalónak, akkor mi miért éreznénk annak?

„Igen nagy hiábavalóság – mondja a Prédikátor –, igen nagy hiábavalóság! Minden hiábavalóság!” (Préd 1,2)

Bibliaolvasó kalauz

MÁJUS

1 V	2Sám 19,41–44	Róm 6,12–23
2 H	2Sám 20	Róm 7,1–13
3 K	2Sám 21,1–14	Róm 7,14–25
4 Sze	2Sám 21,15–22	Róm 8,1–17
5 Cs	2Sám 22,1–25	Róm 8,18–30
6 P	2Sám 22,26–51	Róm 8,31–39
7 Szo	2Sám 23,1–7	Róm 9,1–5
8 V	2Sám 23,8–39	Róm 9,6–13
9 H	2Sám 24,1–10	Róm 9,14–33
10 K	2Sám 24,11–17	Róm 10,1–13
11 Sze	2Sám 24,18–25	Róm 10,14–21
12 Cs	Hós 1	Róm 11,1–10
13 P	Hós 2,1–15	Róm 11,11–16
14 Szo	Hós 2,16–25	Róm 11,17–24
15 V	Hós 3	Róm 11,25–36
16 H	Hós 4	Róm 12,1–8
17 K	Hós 5	Róm 12,9–21
18 Sze	Hós 6	Róm 13,1–7
19 Cs	Hós 7	Róm 13,8–10
20 P	Hós 8	Róm 13,11–14
21 Szo	Hós 9	Róm 14,1–4
22 V	Hós 10,1–11	Róm 14,5–12
23 H	Hós 10,12–15	Róm 14,13–23
24 K	Hós 11	Róm 15,1–13
25 Sze	Hós 12	Róm 15,14–33
26 Cs	Hós 13	Róm 16,1–16
27 P	Hós 14	Róm 16,17–27
28 Szo	Ef 1,1–14	Józs 1
29 V	Ef 1,15–23	Józs 2
30 H	Ef 2,1–10	Józs 3
31 K	Ef 2,11–22	Józs 4

Isten igent mondott az emberi életre és a világra azért, hogy Fiában emberré lett. De egy dolgot a Prédikátor nem tud, mert nem is tudhat: azt, hogy Isten nem maradt a nap felett, az ő Fiában eljött, ezt a hiábavaló kínlódást magára vette, és elhordozta. Minden valóban hiábavalóság, de csak annak, aki Krisztus nélkül él. Krisztus nélkül is sok mindent lehet tenni, de az mind csak hiábavalóság. Krisztus nélkül, megváltás nélkül tényleg csak ennyi marad az ember számára: minden hiábavalóság. A hívó ember is tudja, hogy van bűn, sőt ő maga is bűnös, de tudja azt is, hogy Isten szabadulást és megváltást készített számára.

A Prédikátor nem esik kétségbe annak ellenére, hogy azt mondja, minden hiábavalóság, hanem hisz Istenben, aki értelmet tud adni a létnek, sőt ebben a hiábavalónak tűnő világban is boldoggá tudja tenni az embert. Nagyon igaz, hogy minden hiábavalóság, de csak abban az esetben, ha nem hiszünk Istenben, aki annyira szeretette a világot, hogy egyszülött Fiát adta érte, hogy a hiábavalóság alá rekesztett ember se vesszen el, hanem már itt, a földön legyen értelmes és örök élete.

Agnus Rádió

24 órán át a világhálón
www.agnusradio.ro

88,3 MHz-en
03-08 és 12-15 óra között
Kolozsváron

Tudom

1. | Bárhova fordulunk, bizonytalanság vesz körül. Hasonló helyzetben vagyunk, mint a tanítványok Jézus kereszthalála után. Ők sem értették, miként juthattak oda, hogy az a csodálatos három esztendő, amelyben olyan nagyszerű dolgok történtek, nyomtalanul eltűnt. El sem tudták képzelni az életüket mestereik nélkül. A jóléti társadalmak megdöbbenve és kétségbeesve kérdezik, mi fog történni velük. Eljutottunk odáig, hogy semmit sem értünk, és azt kérdezzük, hogyan lehet az, hogy keresztyének ölik egymást a szomszédunkban?

Az igében szereplő Jónak nem voltak túl fényesek a kilátásai, a szenvedései mélyén ő is úgy érezte, már semmit sem ért, amikor a feleségén kívül mindent és mindenkit elvesztett. Ám e helyzetben megdöbbentő módon ki tudta mondani – sőt kiáltani, mert bizonyosságot kapott az Istentől – azt a szót, hogy tudom. Milyen nagy erővel hat ez a szó a sok „nem tudom” után. Úgy tör fel belőle, mint a föld alól a gejzír. Hirtelen a sötétséget és kétségbeesést áttöri a reménység sugara, amely világhosszúhoz.

„Tudom, hogy az én megváltóm él, és utoljára megáll a por fölött.” Tudta, mert a Szentlélek kijelentette neki. De mi az, amit Jézus tanítványai tudhattak volna, ha komolyan veszik az ígét? Jézus nem rejtette el, hanem világosan elmondta: keresztre feszítik, meghal, és harmadnapon feltámad. De nem figyeltek oda szavaira, és nem akarták elhinni még akkor sem, amikor az asszonyok az ő feltámadásáról vitték a hírt.

És mit tudunk, mit hiszünk 2022 húsvétján? Az, hogy ma keresztyénként itt vagyunk, és hiszünk Krisztusban, a mi Megváltónkban, azt jelenti: Jézus él, mert e hit nélkül nem jött volna létre, és nem is létezne keresztyén egyház. Feltámadása azt jelenti, igaz a Biblia tanítása arról, hogy az ő kezében van az egész világ sorsa, és ő dönti el, mi történik velünk. Énekeljük együtt a *Tudom, az én Megváltóm él* kezdetű énekünket! Nem elég tudnunk, hogy ő az egész világot megváltotta, hanem hinnünk kell: Jézus a mi bűneinkért is meghalt a kereszten, s feltámadásával nemcsak legyőzte a halált, hanem ezáltal személyesen is részesévé tett a megváltásnak.

Kétségbeesésünk és a haláltól való félelmünk már-már elviselhetetlenné teszi minden-

„Mert én tudom, hogy az én megváltóm él, és utoljára megáll a por fölött, és ha ez a bőröm szerte-foszlik is, testem nélkül is meglátom az Istent.”
(Jób 19,25–26)

napjainkat, ezért arra buzdítunk mindenkit, hogy azt, amit tudunk, valljuk meg, és mondjuk ki. Ne hallgassunk a sötétség erőire, hanem a betegágyon, a menedékhelyen, a háború pusztítása közepette is tudjuk megvallani: Jézus él, és általa mi is élni fogunk. Lehet, sokan Isten számlájára akarják írni e sok halottat, a pusztulást, pedig ez csak az ember bűne miatt történik. Jézus kétezer éve vezeti az embereket, és mutatja az utat, amelyen nekünk járnunk kellene, ugyanis akik őt követik, és benne bíznak, azok megmaradnak.

| KATÓ BÉLA püspök |

Jézus halála elválaszthatatlan feltámadásától

A húsvéti feltámadás öröme az előtünk járók mind leírták, amikor a feltámadás lényegéről elmélkedtek. Megtették ezt úgy, hogy mi, ma élők legtöbbször csak ismételni tudjuk szavaikat; idézve mindazt, amit ők ránk hagyományoztak. Ezt így kell hálás szívvel elfogadnunk. De az is igaz, hogy az első húsvétunk mindig volt, van és lesz időszzerű mondanivalója, üzenete.

Az első húsvét eseményeiről az evangéliumok tudósítanak: pontosan, hűségesen, hitelesen. Riadt asszonyok, tanácstalan tanítványok veszik körül az üres sírt, akik nem tudják, hogy valami olyan nagy csodának a tanúi, amelyre nem volt példa az emberiség történetében. Nem volt példa abban az emberi történetben, amelyet kezdettől fogva végzetesen meghatározott a bűn, az ebből következő nyomorúság, és amelyet törvényszerűen beárnyékol a kikerülhetetlen halál mindennél ijesztőbb ténye.

Az üres sír csodálatos valóságát a sírhoz érkezők csak később fogták fel és értették meg. És akkor lett hitük, életük teljessé, amikor felszabadultan vallották: olyan Krisztushoz kötötték életüket, olyan diadalmas uruk van, aki úr mindenek felett. Úr abban az értelemben, ahogyan a későbbiek során Jézus kijelentette: „nekem adatott minden hatalom mennyen és földön.” (Mt 28,18)

Jézus halála elválaszthatatlan feltámadásától. És valóban, Jézus önmagáról szóló tanítása, halála szorosan összefonódik feltámadásával. Mindazt, amit állított önmagáról, amit életében tanított és cselekedett, éppen feltámadása által igazolta. Az evangéliumok tudósításai szerint háromszor jelentette ki, hogy meg kell halnia, de három nap múlva fel kell támadnia. Ezt akkor kevésbé fogták fel a tanítványok, de a későbbiek során megértették: Isten maga volt az, aki csodálatos módon avatkozott be az emberiség történetébe, és ezáltal igazolta Jézus megváltói és közbenjárói szolgálatát.

Érdemes nyomon követni a tanítványok útját Jézus feltámadása után: szétszéledtek, majd visszatértek Jeruzsálembe, a Szentlélek kitöltése után pedig elkezdték hirdetni a feltámadás evangéliumát. Olyan üzenetet hirdettek, amelyért börtönbüntetést vagy mártírhálált szenvedtek. És mindezek dacára nem teheték, hogy amiket láttak és hallottak, azokról ne tegyenek bizonyosságot.

Ma nehéz helyzetben él az emberiség és benne az egyház, már-már alig képes a nehézségeket elviselni. Egyfelől rémisztő árnyak leselkednek rá, másfelől tengernyi szenvedés. De még ennél is félelmetesebb az, hogy az Isten teremtette élet

van naponként veszélyben. Az emberek élete és Földünk sorsa. Az élet, amiért Jézus meghalt és feltámadt, ami mindezért a legdrágább, és nemcsak nekünk, hanem mindennekfelett Istennek, hiszen egyszülött Fiát adta érte.

Nincs ma ezért szebb és méltóbb dolga a keresztyén világnak, mint az, hogy mindig megújultan hirdesse a húsvét örömhírét, idő feletti és időszzerű üzenetét. Eközben pedig gyakran lehet okunk a csüggedésre: szavunkat olykor gyengének vélhetjük, erőnket meglankadtnak. És tanácstalannak is tűnhetünk éppúgy, amint a sírhoz kimenő asszonyok vagy az első tanítványok. De éppen az üres sír, a feltámadt Krisztus, aki él és uralkodik, veszi el tőlünk emberi gyengeségeinket. A „ne féljete. A Názáreti Jézust keresitek, aki megfeszítettet; feltámadott, nincsen itt; ímé a hely, ahová őt helyezték” (Mk 16,6–7) angyali kijelentés arra biztat bennünket: nincs okunk a csüggedésre, ha a saját életünkre vagy a világ sorsára gondolunk.

A golgotai kereszt ékes bizonyítéka annak, hogy Isten szeret minket. „Aki az ő tulajdon Fiának nem kedvezett, hanem őt mindnyájunkért odaadta, mimódon ne ajándékozna vele együtt mindent minékünk?” (Róm 8,32) Jézus az élet mestere, aki megtanít győzni a halál felett. Kiterjesztett karjai alá odafér az emberiség, mint valami nagy család. Áldást hozott minden teremtménynek a szenvedés fekete falán, s élete, feltámadása segítség az életünkben megjelenő szenvedés és halál ellen. Nem az a feladatunk, hogy megismerjük a jövőt – hiszen az Isten kezében van –, hanem az, hogy bízzunk benne, aki kezében tartja az általa teremtett világot.

A nagypénteki kereszt Krisztus feltámadásának, győzelmének a jele. A keresztyén világ arra emlékezik húsvétkor, hogy Jézus végigjárta a halál útját, de nem maradt a sírban, hanem feltámadt, és velünk marad életünk útján mindvégig.

Nicolas Bertin: Jézus feltámadása

| BÁNYAI LÁSZLÓ |

Testvéri segítség háború idején

Beszélgetés Pándy-Szekeres Annával a kárpátaljai helyzetről

1. | – A világ döntő többsége, beleértve a vezető politikusokat is, nem gondolta volna, hogy háború lesz. Az Ukrajnában élők is hasonlóan érezték?

– Mi a kárpátaljai magyarsággal vagyunk szoros kapcsolatban. Bár több éve visszaköltöztünk Magyarországra, szolgálatunkat a kárpátaljai egyházi iskolák fejlesztése, fenntartása érdekében tovább végezzük. Ez heti odautazást, kapcsolattartást jelent lelkipásztorokkal, iskolai igazgatókkal, missziós munkatársakkal. Mivel Ukrajna és Oroszország viszonya évek óta feszült, beszélgetések során elhangzott: Isten őrizze, nehogy mindez háborúba torkolljon! De a valós veszélyt nem érzékelték a kárpátaljai magyarság. A bölcsőbbek mondogatták: egy világbirodalom szomszédságában élőknek óvatosságnak kell lennie.

– A világhálón számos egymásnak ellentmondó képet, videót, adatot láthatunk, olvashatunk a háborúval kapcsolatban. Kinek, minek lehet hinni?

– Mindenki a józan eszére hallgasson, ne dőljön be semmilyen uszító propagandának. A mi dolgunk az imádkozás, a segítségnyújtás a bajba jutottak felé. Nem kell naphosszat a tévé és internet híreivel foglalkozni, mert elvonja a figyelmünket, erőnket az életbevágóan fontos dolgokról. Nekünk, akiket nem ért el a háború, arra kell összpontosítanunk, hogy józanul cselekedjünk, és a tőlünk telhető segítséget megadjuk a menekülőknek.

– Hol érte a háború kitörésének a híre a családot?

– Kárpátaljáról már több éve visszaköltöztünk Magyarországra. Ezt most Isten védő szeretetének tulajdonítjuk. Családunk minden tagja az ország határain belül volt, amikor szembesültünk a helyzettel. Szinte felfoghatatlan volt, hogy a háború, amiről szüleink, nagyszüleink elbeszéléseiből voltak ismereteink, a küszöbön áll.

– Mi volt az első gondolata?

– Az imádkozás, Isten irgalmának segítségül hívása. Kértük, és folyamatosan kérjük az Urat, hogy fékezze meg a gonosz erőit, vessen véget a vérontásnak, állítsa le a háborút.

– Mivel foglalkozik a család?

– A háború kitörése előtt férjemmel együtt folytattuk a Kárpátaljai Református Egyház líceumainak, cigánymissziójának, a Nagydobronyi Református Gyermekotthon segítségét, ami gyakori határátlépéssel, utazással járt. Jelenleg Ukrajnában minden iskolában szünetel a tanítás. Egyházi iskoláink közül a nagydobronyi és a tiszapéterfalvi líceum vezetése úgy döntött, menekülteket fogad az internátusokba. Ide szállítja férjem a Magyarországon felajánlott, gyülekezetek, civil szervezetek által összeállított étel- és gyógyszeradományokat. Megható volt fogadni Felvidékről, Rimaszombatból érkezett testvéreket több tonnányi, Kárpátaljának szánt étel- és gyógyszer-szállítmánnyal. Pincénk, garázsunk ideiglenes lerakóhelyévé változott.

Arra is naponta kap felkérést férjem, hogy a magyar-ukrán határon kísérem át segítség-szállítmányt. Szolyvára, Nagydobronyba magam is elkísértem őt. Horkay László püspök tolmácsolta az ott tartózkodó menekültek szívszorító történeteit. Ezek a kijevi, harkovi, lemergi menekültcsaládok Istenbe kapaszkodva, reménykedve, imádkozva várják a háború végét.

A pravoszláv ukránoknak a nagybőjt teljes húsmentes táplálkozást jelent. A befogadónak a főzésben erre figyelniük kell. Sok baptista kapott menedéket magyar családoknál. Az ő böjtlésük a reformátusokéhoz hasonló, a lelki böjtre koncentrálnak.

A menekültek felekezettől függetlenül vágnak a templomi közösségre. A magyarul elhangzó igehirdetést ukránul összefoglalja a lelkipásztor. Magyar családi otthonokban ukrán nyelven tartanak közös áhítatot.

– Erdélybe is jöttek kárpátaljai magyarok?

– Az anyaországba érkeznek, legtöbbször rokonokhoz, barátokhoz. A kárpátaljai magyar lakosság nyelve és emberi kapcsolatai révén célirányosan érkeznek. A magyarul nem tudókról, az egy szál ruhában menekülőkről kell a magyar államnak gondoskodnia. Ez a határon szervezeten meg is történik. Étellel, ruhával ellátják a meleg fogadóhelyeken, majd a hivatalos regisztrálás után a családok átmeneti szállásra költözhetnek.

– Kárpátalján az elhagyott házakba a hatóságok Kelet-Ukrajnából érkezőket telepítenek? Mennyire fog megváltozni az etnikai összetétele a vidéknek?

– Az eddig érkezőket közösségi szállásokon helyezték el. Sok magyar család saját döntése szerint befogadott teljesen ismeretlen embereket. Otthonukat, élmüket megosztják velük. Találkoztunk ilyen befogadó családokkal. Azt mondták, addig maradhatnak náluk a háborús menekültek, amíg arra szükség van. Vannak, akik munkát keresnek a faluban, a környéken. Mások segítenek a családnak a ház körüli munkában. Olyan is van, aki csak ül és kesereg, teljes fásultságra zuhanva.

– Romániába több százezren érkeztek. Vannak, akik kis motójukkal keltek útra vonatokon zötykölődve, mások méregdrága terepjárókkal jöttek. Kik menekülnek az országból?

– Mindenkit egyformán sújt a háború. Aki képes a menekülésre, az nem marad az ostromlott városokban.

– Mire van szüksége leginkább a magyar menekülteknek? És mire azoknak, akik otthon maradtak?

– A kárpátaljai menekültek helyzete Magyarországon más, mint az ukránoké. Minden kárpátaljai magyarnak van valamilyen ottani kapcsolata. Ezek által lakhatást, ellátást, esetleg munkát is találnak. Úgy látjuk, az egyházak, a rokonok, az ismerősök, civil szervezetek a kárpátaljai magyarok befogadását megszervezik. A lelki segítség, a szeretetteljes feléjük fordulás, az együtt imádkozás a legfontosabb nekik. Az ukránul beszélő, messziről érkezők fogadását a magyar állami szervek, a segítségnyújtó szervezetek erőn felüli munkával próbálják segíteni. Az ottan maradtaknak még van kevés étel- és gyógyszer-tartalékuk, de a boltok polcai gyorsan ürülnek, utánpótlás az országon belül nem lehetséges.

A magyar nép most is nagyfokú önzetlenségről tesz tanúbizonyságot. Valószínűleg nincs olyan család a kis országban, amely valamilyen módon ne nyilvánította volna ki anyagiakban, tévőlegesen együttérzését a bajban lévőekkel.

– A háború szegénységet, megcsonkított családokat, nehezen múló sebeket és gyűlöletet hagy maga után. Vissza lehet-e térni ahhoz az élethez, amely korábban jellemezte Kárpátalját, Ukrajnát?

– Vissza lehet térni ugyanoda, ahol a háború ért bennünket, a gőg, az arrogancia, a másik ember lenézése, jogainak semmibe vétele stádiumába, de Istennek most más célja van velünk. A bűnlátás, a bűnbánat, a bűnvallás után következhet a bűnbocsánat. Ez alól nem kivétel egyik háborút viselő fél sem, és mi magunk sem.

Imádkozunk, hogy Isten vessen véget a gyűlölködésnek, állítsa le az öldöklő indulatokat és fegyvereket, óvjon meg a háború további terjedésétől. A nemzeti gőg és büszkeség helyett adjon lelki megújulást a népeknek, vezetőiknek. Tegyen képessé bennünket a bocsánatkérésre, a megbocsátásra. Legyen úrrá bennünk a jézusi lelkület, az irgalom, a szeretet, a máság tisztelete.

Forrás: portfolio.hu

Halál és feltámadás

„Halálra adatott bűneinkért, és feltámasztatott megigazulásunkért.”
(Róm 4,25)

Nem lehet igazi húsvétunk nagypéntek nélkül. Nem lehet igazi örömről, ha nem tapasztaltuk meg azt, hogy a bűn és halál mélységeiből szabadított meg a Megváltó. Nagypéntek a szenvedés és halál napja. Ebben látjuk, mennyire távol kerültünk Istentől, s közel nem is kerülhetünk hozzá a magunk erejéből.

Nem létezik két egyforma ember a világon, viszont a Biblia tanítása szerint egy valamiben hasonlítunk egymáshoz: mindannyiunkban megvan a bűn. Mindannyiunkban rombol, természetesen azzal a különbséggel, hogy különböző módon fejlődik ki az emberekben. Nem egyformán jelentkezik és jut uralomra az emberi életben. Így vagy úgy, elvált Istentől,

sőt szakadékot képez közöttünk és a Teremtő között. Akkor a szakadék, hogy semmi és senki nem hidalhatja át, csak Krisztus szenvedése és halála.

„Halálra adatott bűneinkért...” Tudatos isteni döntésről olvasunk itt, mert az Atya adta őt halálra. A mennyben dőlt el: Krisztus azért jön a Földre, hogy halálba menjen bűneinkért. Nem lehet az embert megváltani semmilyen eszközzel, csak Jézus szenvedése és halála által. Ezt világosan látták a mennyben, és megszületett a tudatos döntés, amely arról szólt: Isten ezt is megteszi az emberért.

„Halálra adatott bűneinkért...” Az eredeti szövegben levő szót úgy is lehet fordítani, hogy halálra adatott rossz lépéseinkért vagy rossz lépéseink miatt. Nemcsak nagy általánosságban a bűnös életünkért, azért, mert bűnben fogantattunk és születünk, hanem a rossz lé-

pésekért, amelyeket mi tettünk meg. Mindebből az következik, hogy Isten minden lépésünket ismeri. Mindegyik számon van tartva és mindeért számot kell adnunk. Krisztus ezért adatott halálra. Isten szeretete ennyire nagy, felmérhetetlen és érthetetlen is számunkra. Mit kell nekünk cserében tennünk? Bűnbánattal átadni bűnös életünket annak, aki szeretett.

A nagypéntek gyásza öröme forduló, hiszen a halál legyőzték Krisztus feltámadása által. Ő ura nemcsak az életnek, hanem a halálnak is. A halál ereje megtörtetett, legyőzetett és hirdeti nekünk: aki hisz a feltámadott Krisztusban, ha meghal is él.

„Feltámasztatott megigazulásunkért.” Új szempont irányít mindent: Isten akarata és dicsősége. Krisztus „az ő feltámadásával a halált meggyőzte, hogy minket részeseivé tegyen az ő halálával szerzett igazságnak, (...) az ő ereje minket is új életre támaszt. (...) Krisztus feltámadása a mi dicsőséges feltámadásunk biztos záloga.” (HK 45)

„Feltámasztatott megigazulásunkért.” Új törvénye lett az életnek, a szeretet törvénye, amely mindennél fontosabb. Isten előtt megigazulni nem lehet, csak az általa meghirdetett szeretettörvényen át. Ahhoz, hogy megigazuljunk, Isten a Golgotán érte el a célját, de utána jött a dicsőséges feltámadás a mi megigazulásunkért.

Isten szeretetének kapuját szélesre tárta Jézus szenvedése és halála. A húsvéti öröm, a halál fölötti győzelem öröme. Ünnepeink, és nem földi dolgok miatt tesszük, hanem a feltámadásért és az örök élet ígéretéért. A húsvéti öröm azért a legnagyobb, mert Isten megigazít bennünket, tévelygőket, ugyanakkor befogad a maga örökkévalóságába.

A húsvéti öröm arról szól, hogy „már e mostani életben is érzem szívemben az örök élet kezdetét, ez élet után oly tökéletes boldogságom lesz, amelyet soha szem nem látott, fül nem hallott, sem emberi szív meg nem gondolt, amelyben Istent mindörökké magasztalom.” (HK 58)

Két évig a vírustól való félelem keserítette az életünket, most a háborútól való félelem. Kérjük Istent, hogy vegye el félelmeinket, és töltsen meg életünket a húsvéti örömmel.

Munkácsy Mihály: Golgota

| SZÉP EDUÁRD |

A keresztyénség a remény vallása

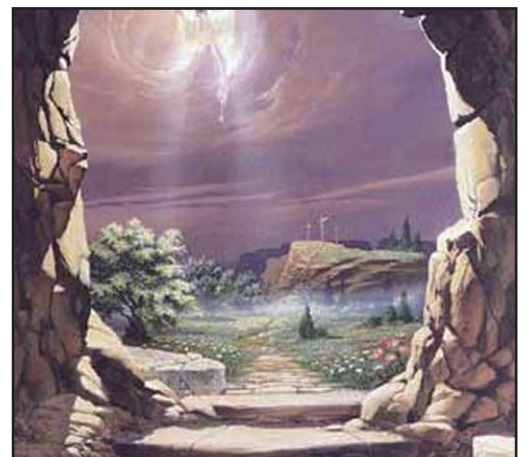
1. A kortárs zsidók másfajta messiást vártak. Nemzeti hős után áhítoztak, aki felszabadítja őket az idegen uralom alól, sőt a világ népei fölé emeli őket. Jézus nem olyanként érkezett. Ő olyan volt, amilyenek az Ószövetség lapjain olvasható, amilyenek Isten a próféták által megígérte. Nem e világból való, idegen volt. Nem kellett a korabeli zsidóknak, de a korabeli pogányoknak sem. Karácsonykor ugyan még a zsidó pásztorok hódoltak népük nevében a betlehemi jászolnál, aztán a napkeleti bölcsek a világ pogány népei képviselőiként, nagypénteken viszont minden az ellenkezőjére fordult. Akkor előbb a zsidó főtanács, aztán Heródes, végül Pilátus ítélte halálra Jézust. A kivégzést a pogány római katonák hajtották végre.

Mennyi félremagyarázással, gyűlölettel találkozott Jézus az alatt a néhány év alatt, ameddig megváltói szolgálatát végezte. A kereszthalál lett a gyűlölet eredménye. Isten azonban jóra

fordította azt, amit az emberek gonoszul gondoltak ellene. Krisztus kereszthalála egyszeri és tökéletes áldozat volt a világ megváltásáért. Felkészítette övéit, hogy sorsában osztozzanak. Ez a legtöbb esetben nem jelentette és jelenti a mártírhalált. A keresztyénség azonban idegen test a világban. Ezért a világ gyűlöli, s szeretné magába olvasztani azt.

Sokszor maguk a keresztyének is megkísérlik, hogy hasonuljanak a világhoz. Ez csábító, hiszen azt remélik, hogy akkor nem fogja bántani őket többé a világ, és missziójuk is nyer általa. A világ egy alkalmazkodó keresztyénség üzenetét talán könnyebben elfogadja.

Tényleg keresnie kell a keresztyéneknek a világhoz való kapcsolódási pontokat, de önfeladás nélkül. Ha a keresztyének önfeladás nélkül hirdetik a húsvét, a kereszt és az üres sír üzenetét, akkor használnak igazán a világnak. A kereszt és az üres sír üzenete örömteli. Az evangélium

görög szava is azt jelenti, örömhír. A keresztyénség örövendő vallás. A megváltottság öröme a hite és mindennapi megélése, a perspektíva és a remény vallása. A világ pedig sóvárogva várja az örömhírt. A megváltás Isten szeretetéből történt, „mert úgy szeretete Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz ōbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.” (Jn 3,16)

| Dr. CSOHÁNY JÁNOS, Debrecen |

Kereszt(yén)rejtvény

A fősorokban Pál apostol Rómaiakhoz írt leveléből (4,25) idézünk.

	KÖZÉP-AMERIKAI ORSZÁG	ÓKORI BIRODALOM	DOLGOZIK A TANÁR	HAMIS	FOLYÓIRAT	SUGÁR	PÁRA!	ÖRVEND, UJJONG	DAVIS KUPA (RÖV.)	ANGOLNA (NÉM.)	TESTILELKI SÉRÜLÉS	OLDAL (RÖV.)	MAGAD	ELŐTAG: KERESZTÜL	IDŐ KELL HOZZÁ	... AZ IPART; DOLGOZIK	NEWTON	BERLINI TOJÁS	VAGYON-TÁRGY LEHET	
1																				N
KIPLING SZÜRKE-FARKASA						VÉGTAG RÉSZÉ VAS-ABRONCS						MINTÁT KÉSZÍT HOZZÁ-VÁG					LONDONI TINTA HAJLAKK-MÁRKA			
CSERNÁTON VÁRA			ÜRES POHÁR! ÉK!			LITER		LAOSZ NOB-JELE HÁTRA-MENT!				NYÁRI...: ÉNEKES BÉCSBEN VAN					GÉGE-SZAKASZ! ZÁGRÁB LAKÓJA			
MAZSOLA TÁRSA A RAJZ-FILMBEN					IMAZÁRÓ SZÓ ESŐBEN ÁLL!				OLASZ VÁROS MAGASZ-TAL							JUHAR (TÁJ.) SZAPPAN-MÁRKA				
IDŐS (RÖV.)		2																		
						GUMI-DARAB!		LÍRA BEC. ETELKA				EMELET (RÖV.) KUFSTEIN FOLYÓJA				TARLÓ-RÉSZ! STRASSE (RÖV.)			ILONA A BARÁT-NŐI KÖZT	
						RETTEEN				YARD VÁRNI KEZD!		SELYMES PÉTER KUTYA- FEJ!								
						AKA-DÁLY			CIPŐ, KENYÉR RÓMAI ÖTVEN				MOZGÁS-MŰVÉ-SZET ÉSZAK							
																		NÉVELŐ		

Készítette CSATLÓS JÁNOS

Gasztrosarok

Pásztorpите

A Brit-szigetek és a királyi család egyik legkedveltebb étele a pásztorpите, amely egy darált húsos ételkülönlegesség. Teteje „gazdagított” burgonyapürével van bevonva, a végeredmény pedig egy szaftos, ízletes, lak-tató étel, amelyet a sütőben kell készre sütni. Sok változata van a receptnek, de a fő összetevői között van a vöröshagyma, darált hús, a krumplipüré, sárgarépa és a borsó. Régebbi szakácskönyvek a pásztorpítét igazi maradék-mentő ételként tüntetik fel, a hús ugyanis a megmaradt pörkölt volt, amelyre krumplipürét halmaztak.

Hozzávalók:

A raguhoz: 40-50 dkg darált hús, 1 fej vöröshagyma, 2-3 cikk fokhagyma, 1 nagyobb szál sárgarépa, 1 ek sűrű paradicsompüré vagy 2 dl paradicsomlé, 5 dkg zöldborsó (vagy ízlés szerint, amennyit szeretnénk), 2 ek finomliszt vagy teljes kiőrlésű, ha diétásabban szeretnénk, 1-2 babérlevél, só, bors, rozmarin, kakukkfű (elhagyható, ha nem szeretjük), olívaolaj a sütéshez.

A krumplipüréhez: 50 dkg krumpli megpu-colva, felkockázva, 1 dl tej, 3 dkg vaj, só, bors, szerecsendió, egy kevés reszelt sajt, 2 tojássárgája.

A sütéshez: egy marék zsemlemorzsa, reszelt sajt ízlés szerint (kb. 7 dkg), néhány csepp olívaolaj.

Elkészítés:

A hagymát és a répát apró kockákra vágjuk. Egy mélyebb serpenyőben 2-3 kanál olajon (én olívaolajat használtam) megdinszteljük a hagymát, majd hozzáadjuk a sárgarépát, a fűszereket, a babérlevelet, a paradicsompürét vagy a paradicsomlevet (előbbi esetében kevés vizet is öntsünk), és néhány percre fedő alatt pároljuk. Figyeljünk rá, hogy mindig pótoljuk a ragut kevés vízzel, de ne ázzon benne.

Hozzáadjuk a darált húst, amit szintén lepirítunk, párolunk fedővel és fedő nélkül is kb. 10 percre.

Amikor majdnem kész a hús, beletesszük a borsót is, figyeljünk, hogy legyen folyadék is a tepsiben, hogy tudjon puhulni, párolódni. Adjunk hozzá 2-3 cikk fokhagymát összetörve. Készre főzzük az ételt, és a végén teszünk még hozzá két kanál lisztet. Össze-pirítjuk, főzzük a raguval. Arra ügyeljünk,

hogy a végeredmény szaftos legyen, ne száraz, és a folyadék is elfőjön. Ha szükséges, fűszerezzük még az ételt.

A krumplipürét a hagyományos módon megfőzzük. Hozzáadjuk a fűszereket, a reszelt sajtot ízlés szerint, a vajat, tejet és a tojások sárgáját, majd krumplinyomóval simára dolgozzuk. Inkább krémesebb állagú kell hogy legyen a végeredmény.

Egy pitétál vagy tortaforma aljára öntjük a húsos ragut, elsimítjuk, majd befedjük a burgonyapürével. Kiskanál segítségével körbehalmozhatjuk a ragu tetejét, hogy mindenhol jusson, majd szépen elegyengetjük. Végül a tetejét szórjuk meg reszelt sajttal, zsemlemorzssával, és csepegtessünk olívaolajat is rá.

180 fokra előmelegített sütőbe toljuk, és hagyjuk, hogy a teteje aranybarnára piruljon.

Szépen szeletelhető, ha a sülés után hagyjuk még pihenni 20-25 percet.

A nagyheti leleplezések máig érvényesek

A dráma, passió, benne az ember és azok szembesülése a nagyhét minden pillanatával a mennyei Atya forgatókönyve szerint ment végbe. És ez a leleplezések története. Isten Fiáról valóságosan kiderült, hogy Isten Fia, az emberekről pedig, hogy mennyire esendők.

Lélekretentő dolgok lepleződtek le a Júdás-effektusban. Az árulás bére, a 30 ezüstpénz lett az öngyilkosság, a lelkiismereti konfliktus kiváltója. Pedig Jézus első pillanattól fogva figyelmeztette Júdást tettének veszélyes következményére: „Júdás, csókkal árulod el az Emberfiát?”

Nincs ugyanis semleges emberi állapot. Vagy az egyik, vagy a másik oldalon állunk. Ahogyan abban az első kertben a Sátán megtalálta Évát, úgy ebben a másodikban megtalálta Júdást: „a Sátán pedig bement Júdásba” (Lk 22,3). Az első végzetes mozzanat: engedte, hogy belemenjen. A többi már a bűn gyorsuló tehetetlenségi nyomatékának törvénye szerint „könnyen ment”. Bement a főpapokhoz, és megbeszélte velük, hogyan adja kezükre Jézust. Azok megörültek, és megígérték, hogy pénzt adnak neki.

Itt álljunk meg egy pillanatra. Nem enyhítő körülmények keresése, csak a felszínes előítéletgyártás kényszerének kerülése vezet. A zsidó főpap és a nagytanács saját buzgóssága szempontjából csupán azt tette, amit a törvény megkövetelt tőle. A vallási öngazultság mégis drámák előidézője lett. Elfogadhatatlan istenkáromlás volt szemükben, amit Jézus tett, amikor a tanács tagjainak kérdésére (Akkor hát te vagy az Isten Fia?) így válaszolt: „ti mondjátok, hogy én vagyok”.

A látszat az, hogy a blaszfémia vádjával halálra szánt Jézus nem azt mondja, ő Isten Fia, hanem ezt: ti mondjátok. A valóság az, hogy ő tényleg Isten Fia, de felismeri a vallási csapdát. Ami persze nélküle is saját törvényei szerint működött tovább. A látszat a vallási törvény megszegésének vádja, a törvény győzelme, de ez Jézus zseniális válaszában megbukik. Amivel vádolják, azt vádolóira fordítja vissza. Úgy tűnik, a látszat győz a valóság felett.

De csak húsvétig. Pár napig. Ám Júdásban az árulás bére sem volt képes elfojtani a lelkiismeret ébredését. Amikor a lelkiismeret győtrésére felismeri tette valóságos súlyát – s azt, hogy száználmas szerepet játszott el zsidó törvénytisztelete és vak hite, valamint a pénz hatására –, próbálta megfordítani az eseményeket, de azok már túlgördültek rajta. Hiába dobta be a templomudvarba a 30 ezüstöt, kezéhez tapadt az ártatlan vére. Azt sem pénz, sem nagytanács nem moshatta le róla. Kiment a mezőre, és felakasztotta magát. A valóság legyőzte a látszatot.

A történelemben azóta is gördül tovább az ezüstpénz és a Júdás-effektus. Hányan lettek áldozatai az általuk „bevett” látszatnak. Ott voltak valaki mellett, de a szívük, gondolatuk már máshol volt. Jézus mellett Júdás az utolsó vacsorán nem a tanítványok meghittségével mártotta

Munkácsy Mihály: Ecce Homo

tálba a kenyeret, hanem az árulás cinizmusával. Hányszor van úgy, hogy az emberek az Ember színe előtt megbuknak, mert pénzért olykor megalázóan semmiért adják el lelküket! Pusztító világbiznisze moráltalan pandémiaként ma is folyik a Júdás-drámának. Jó lenne nagyheti önvizsgálatot tartani: a látszat, a pénz, a hatalom, a vallási vakbuzgósság uralja-e szívemet, vagy a szabadító valóság, a leplezetlenül vállalható igazság, Jézus Krisztus?

Barabbás-effektus

Világos beszédet adott az Úr Lelke Pilátus szájába. Nem csak Jézus ártatlanságának a kimondását bízta rá, sőt azt, hogy sem ő, sem Heródes nem talált semmi olyan bűnt Jézusban, amivel a főpapok vádolják. Merthogy vannak vallási és egyházi bűnök is, ha nem is szólunk rólunk! A bűnöző és a Bűntelen történelmi küzdelmében ismét a látszat győzött – átmenetileg, húsvétig. Akkor összedőlt minden látszat. Pilátus háromszor próbálta kimenteni Jézust a népakarat vak és manipulált döntése elől. Barabbás e történetben szerencsétlen statisztika volt. A főszereplő nem ő, nem Pilátus volt, hanem a nép. A tömeg, amelyről lélekrengető dolog derült ki.

Egyszer s mindenkorra megdőlt az áldemokratikus téveszme, miszerint a nép hangja Isten hangja. Nem az. De még csak erkölcsi minimumnak sem felel meg a tömegakarat. Lukács, az evangélista doktor drámai fordulatokkal jut el pár mondat után e megállapításhoz: „Azok hangos kiáltásokkal sürgették és követelték, hogy feszítsék meg. És kiáltásuk győzött” (Lk 23,23). Barabbás nem az egérutat nyert bűnös típusa, hanem a vak indulattal történelmet „csináló” arctalan tömeg megtestesítője. Nemcsak a nagyheti drámában, hanem a történelemben végig. Sok ilyen végzetesen melléfogó tömegjelenevet neve: Barabbás-effektus. A tömegagresszivitás, az esztelen és céltalan rombolás jelképe lett ez a szerencsétlen figura. Történelemkönyveket lehetne írni a tömegember végzetes tévedéseiről. Barabbás maga is elcsodálkozott, hogy megúsza a börtönt. Nem is értette. Sodródott értet-

lenül, bambán. A nép gyűlölethangulata győzött az ártatlan fölött – de csak ideig-óráig. Tömeghangulatuk vaksága a kereszten megítéltetett. Könyörülj, Uram, rajtunk, hogy színed előtt állhassunk, s ott felismerjük a Barabbásokot, a tömeg tévedéseit. Az igazság nem attól igazság, hogy hányan mondják ugyanazt. Az igazság az Igazság, a történelem igazságszolgáltatója, Jézus előtt igazság, vagy nem az. Ő a norma, a mérték, az igazság iránytűje.

A szelídek ma is háttérben állnak

A megvezető látszatok nagyheti és mai kavaládájában van egy másik, nemcsak történelmi, hanem üdvtörténelmi vonulat is. Az események háttérében nem valamilyen félelmetes háttérhatalom áll pusztán, hanem még mélyebben, mögöttük és fölöttük Isten gyermekeinek háttérhatalma is meghúzódik. Isten akaratából és világtörténelem-formáló tervei szerint. Akik lehetnek hatalomfosztottak, mégis a hatalmas Isten erőterében élnek, szolgálnak, és olykor hatékonyan beleszólnak a világfolyamatokba. Ilyen volt Pilátus felesége. Amikor férje beült a bírói székbe, felesége megüzente neki: „Ne avatkozz ennek az igaz embernek a dolgába, mert sokat szenvedtem ma álmomban miatta” (Mt 27,19).

Pilátus bizonyára felesége álombeli tapasztalata nyomán Jézust igaz emberként kezelte. Semmi bűnt nem talál benne, amivel vádolják. Sőt hozzászói: Íme, az Ember! Ecce Homo! Az, akinek színe előtt az egész nagyheti színjáték lelepleződik, s kiderül mindenkiről az igazság. A látszatok összeomlanak, az igazság előbb-utóbb győzelemre jut. A nagyheti tanulságok ma is figyelmeztetnek: tanuljuk meg, és tanítsuk meg gyermekeinknek, hogy a bibliai igazság úgy marad meg, ahogyan Wass Albert írta: a víz szalad, de a kő marad. A látszatok elfolynak, idővel tovaszaladnak, eltűnnek, de a kő, a valóság, az igazság marad. Üdvösségesen elgondolkodtató, igazságra vezető nagyhét!

Mindeddig és ezután

A restaurált Szent László-freskó átadása Bibarcfalván

„**M**ert mindeddig megsegített minket az Úr!” (1Sám 7,12) Hálás szívvel hajtottunk fejet e rövid imádsággal Urunk előtt március 13-án, amikor hálaadó istentisztelet keretében templomunk felújított Szent László-freskóját adtuk át. Küzdelmes út vezetett e mérföldkőig. Ma, ha az északi falon levő szentélyre tekintünk, csodálatosan felújított ereklyét látunk: egy freskó megannyi apró részlete tárul fel. Eddig is ámulatba ejtett, de most mintha bepillantást engedne abba az érzékevilágba, amely körülengi Szent László örökét. Ha e freskó felújításának az útját kívülről pásztázzuk, akkor a földi dolgok küzdelmes útja, néha tanácstalansága, elkeseredése és öröme, megannyi kérdése sejlik fel. De mi tudjuk, itt többről van szó. Ez nemcsak a remekmű felújítása körüli szövevényes útról szól. Ez a hit harca volt. És győzött Isten bennünk.

Amikor Semjén Zsolt magyar miniszterelnök-helyettes 2017-ben templomunkba látogatott, a gyülekezet szívében élő reménységként fogalmazódott meg: elérkezett a Szent László-freskó felújításának ideje. Aztán Isten azt kérdezte: tudtok-e bízni bennem a várakozás idején? És néha fogcsikorgatva, de Istenre tekintve vártunk, mert tudtuk, az ígéreteket ő nem engedi visszahullani a porba, és remegve talán, de kimondtuk: ha mindeddig megsegített az Úr, ezután is szárnyain hordoz.

Aztán 2020 végén azt mondta: küldök testvéreket, akik felkarolják a ti ügyeteket, és adott mellénk olyan személyeket, akik közbenjártak az anyagi forrásokért. Ekkor egymásra néztünk, és azt mondtuk: mindeddig megsegített az Úr. Tavaly elkezdődtek a munkálatok. A kifizetendő összeg 40 százaléka még hiányzott. Mi gyönyörködtünk az apró részletekben, amelyek napi szinten tárultak elénk, de a háttérben ott húzódott a kétség: lesz-e miből fizetni? És minden kételyünk ellen lázadva kiáltottuk a homályos jövőbe: mindeddig megsegített minket az Úr. Miért hagyna pont most magunkra? Aztán érkezett a válasz. Isten újabb embereket rendelt, akik önzetlenül, névtelenül újabb forrásokat szereztek. És a csodák halk, suttogó imába hajlottak: mindeddig megsegített minket az Úr.

Hirdetés

Úrvacsorai kisekely
rozsdamentes anyagból,
generációkon átívelő
használatra

www.szekelymuvek.hu
E-mail: szekely94bt@gmail.com
Tel.: +36 30299 5129

**Toronyjavítás
-festés
-bádогоzás**

LUKÁCS ALPIN'S **0744 612 079**

Az ünnepségen a gyülekezet kórusa szolgál

Fotó: Benedek Dorottya

Freskónk felújításának vívódásai a hit és az Istenbe vetett bizodalomban való megmaradás küzdelmei lettek. Az elmúlt idő során napi szinten szembesültünk azzal, hogy Isten kezében van az ügy, csak bízni kell. Éppen ezért, ha kellett, vártunk, máskor előbbre léptünk, ha kellett, imádkoztunk, máskor fogadtuk a segítő kezeket, ha kellett, egymást bátorítottuk, de mindvégig Istenre tekintettünk. És mi tudjuk, az elmúlt időszak többet jelentett számunkra annál, mint ami kívülről látszik. Mérföldkő számunkra, ahol megállunk, megpihen a lelkünk, és kimondjuk: mindeddig megsegített az Úr. De tudjuk, ez nem a végső cél, tovább kell lépünk, hiszen olyan út áll még előttünk, amelynek előszobájába lépve Isten kezét még jobban megszorongítjuk, és hittel mondjuk ki: ezután is megsegít minket az Úr.

A Szent László-freskó felújítása lezárult, amiért hálások vagyunk Istennek, és köszönetet mondunk azoknak, akik segítettek. De e hajlék felújítása még csak ezután következik. Hosszú utat kell majd bejárunk, de reménykedünk, hogy Isten ugyanúgy megmutatja számunkra a járható utat, elkísér bennünket az újabb próbatételekkel teletűzdelt úton, s megáldja azt. Mi ezt hisszük.

E hitben erősített meg bennünket Berszán István esperes ünnepi igehirdetése, aki az 1Thessz 1,3 alapján Isten bátorító üzenetét helyezte szívünkre. De ugyanezt üzenték nekünk felszólalásuk során a magyar és román állam, valamint a szakma képviselői. Jó tudatában lenni annak, hogy Isten az oldalunkon áll.

A hálaadó istentisztelet során köszönetet mondtunk Czimbalmos Attila restaurátornak és csapatának a felújítási munkálatokért, valamint a magyar és a román állam anyagi támogatásáért, ezek nélkül nem valósulhatott volna meg e terv. S köszönetünket fejeztük ki a láthatatlan és néha háttérben maradó, de önzetlen segítséget nyújtó kezekért. Az ünnepi alkalom záróakkordjaként Fancsal Zsolt helybéli lelképásztor ez alkalomra írt *Históriás ének Szent László királyhoz* című darabját adta elő a bibarcfalvi egyesített kórus. A gyerekek, asszonyok és férfiak hangja betöltötte a templomot, de hisszük, a szíveket is. Mindeddig megsegített minket az Úr, és hisszük, hogy ezután is tenyerén hordoz.

| FANCAL ZSOLT |

**Kalotaszegi
Orgonaépítő
Manufaktúra**
vállal

orgona- és harmóniumjavítást, hangolást,
épitést és átépítést, illetve
keres kidobásra itélt, javíthatatlan hangszereket,
továbbá gyümölcsfa- és bukszustörzset.

Kovács Tibor
tel: 0742-503.803, tajpankov@yahoo.com
<https://www.facebook.com/Orgonarestauralas>

ÜZENET

ISSN 1223-8848

Az Erdélyi Református Egyházkerület gyülekezeti lapja

A szerkesztőség címe: 400158 Kolozsvár, Eötvös utca (str. Constanța) 1-3. sz.

Telefon: 0731-019404 • Drótposta: uzenet@reformatus.ro

<https://reformatus.ro/mediatar/kiadvanyok/uzenet> • Főszerkesztő: Somogyi Botond

Kéziratot nem őrzünk meg és nem küldünk vissza. • A lapban megjelent cikkek nem feltétlenül a szerkesztőség véleményét tükrözik.

Tipográfia: IDEA PLUS

Készült az Erdélyi Református Egyházkerület Misztótfalusi Kis Miklós

Sajtóközpontjának nyomdájában • Felelős vezető: Dávid Zoltán

